

TĀPAR. 68, a, 6. Comm. zu Kāvya. 1, 69. = अर्पाहृष्य SĀH. D. 619. Verz. d. Oxf. H. 207, a, 28. Am Ende eines adj. comp. (f. घ्रा) MĀK. 9, 18. KUMĀRAS. 1, 41. 3, 49. RAGH. 6, 36. 18, 44. KATHĀS. 82, 46. als adj. in der Bed. von सुकुमार in der Stello रात्रा तस्याः परं दृष्ट्वा सौकुमार्यं वपुस्तदा MBu. 12, 11864.

सौकृति m. patron.; pl. SĀM̐SK. K. 184, a, 1.

सौकृत्य (von सुकृत) n. das Wohlthun; Guthandeln RV. 10, 136, 4.

सौकृत्यायनं m. patron. von सुकृत्य gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99.

सौक्ति m. patron. SĀM̐SK. K. 184, b, 2.

सौक्तिक adj. von सूक्त Hymne Ind. St. 3, 272.

सौदम öfters fehlerhaft für सौदम्प.

सौदमक (von सूदम) m. ein kleines Insect oder dergl. Ind. St. 1, 40.

सौदम्प (wie eben) n. Feinheit (eig. und übertr.) MAITRĀJ. 2, 7. JĀG. 3, 76. Suçr. 1, 44, 15. 128, 19. 191, 20. 247, 14. 324, 18. 2, 46, 1. आकाश-स्य BHAG. 13, 32. KAPILA 1, 110. SĀM̐SK. 8. NĪLAK. 40. MĀRK. P. 86, 25. कालस्य BHAG. P. 3, 11, 3. धर्म° MBu. 2, 2243. प्रसंख्याय च सौदम्पेण गुणदोषान् 3, 2360. ज्ञानं ज्ञेयेषु भिन्नेषु यदा भेदेन वर्तते । यत्राधिवसिनी बुद्धिस्तत्सौदम्पमिति वर्तते ॥ 12, 11933. बुद्धि° 40, 20. 22. अस्तःसौदम्प-त्रपत्वं शब्दानां सौदम्पमुच्यते Zartheit PRATĀPAR. 69, b, 4.

सौदम्पत्वं n. dass. MAITRĀJ. 6, 14.

सौख्यं m. patron. von सुख gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.

सौख्यानिक (von सुख + यान) m. ein Barde, der (einem Fürsten) einen glücklichen Marsch wünscht, H. 794, Schol.

सौखरात्रिकं (von सुखरात्रि) adj. der sich erkundigt, ob die Nacht angenehm gewesen sei, gaṇa सुस्नातादि zu P. 4, 4, 1, Vārtt. 3.

सौखवती f. WILSON, Sel. Works 2, 24. 29 fehlerhaft für सुखावती.

सौखशयिक m. = सौखशायिक H. 794, Schol.

सौखशयनिक (von सुखशयन, adj. der sich erkundigt, ob der Schlaf unangenehm gewesen sei, gaṇa सुस्नातादि zu P. 4, 4, 1, Vārtt. 3. Siddh. K. 83, b, 1 (fälschlich °शायनिक). RAGH. 10, 14.

सौखशायिक adj. dass.; m. Bez. eines best. Fürstendienerers R. GORR. 2, 12, 36. — Vgl. सौख्यशायिक.

सौखसुप्तिक (von सुखसुप्ति) m. dass. H. 794.

सौखिकं adj. = सुखेन जीवति gaṇa वेतनादि zu P. 4, 4, 12. auf Wohlbehagen u. s. w. bedacht MBu. 12, 557.

सौख्येय adj. von सुख gaṇa कृशाश्चादि zu P. 4, 2, 80.

सौख्य n. = सुख gaṇa चतुर्वर्णादि zu P. 5, 1, 124, Vārtt. 1. Wohlbefinden, Wohlbehagen, Lust, angenehme Empfindung, Genuss, Freude H. 1370. M. 4, 232. MBu. 4, 207. 9, 3152. HARIV. 5701 (pl.). R. 3, 22, 30. Spr. (II) 226. 1606. 1929. 2473. 3095. 3166. 3268. 3520. 3703. 4353. 5804. 6314. 6494. 7187. 7503. VARĀH. BRH. S. 11, 8. KATHĀS. 19, 104. 42, 150. 45, 318. 49, 216. RĪGĀ-TAR. 6, 167. PRAB. 48, 14. PĀNĒAT. 3, 45 (= 1, 10 ed. orn.). दातारं सर्वसौख्यानाम् MĀRK. P. 22, 36. मक्ता° 23, 45. नृपति° KATHĀS. 3, 29. 43, 268. BHAG. P. 5, 11, 3 (गृहमेधिसौ° zu schreiben). शम° Spr. (II) 2605. 2847. स्वर्ग° 4076. 7057. KATHĀS. 103, 239. RĪGĀ-TAR. 3, 279 (pl.). BHAG. P. 5, 5, 1. VET. in LA. (III) 10, 4. am Ende eines adj. comp. (f. घ्रा) मक्ता° Ind. St. 10, 312. KATHĀS. 56, 99. पृष्टरात्रि° 71, 290. — Vgl. तीर्थ°, वि°, विवाद°.

सौख्यदायक m. Phaseolus Mungo Lin. (मुद्ग) RĪGĀN. 10, 79.

सौख्यशायिक m. MBu. 14, 2039 wohl nur fehlerhaft für सौख°.

सौगत (von सुगत) adj. (f. ई) buddhistisch: नय KATHĀS. 72, 98. गति SARVADARÇANAS. 27, 19. von Personen, m. ein Buddhist H. 333. 861. COLEBR. Misc. Ess. 1, 390. WILSON, Sel. Works 1, 3. 22. Çiç. 2, 28. KATHĀS. 27, 15. 120, 50. PRAB. 48, 6. 87, 18. Verz. d. Oxf. H. 71, a, 14. fg. 242, b. No. 399. 250, a, 31. fg. 234, a, 5. 11. b, 2. 6. SARVADARÇANAS. 131, 20. 149, 16. Ind. St. 1, 13, 21. fg. KUSUM. 3, 15. परम° KATHĀS. 27, 12. सौगताङ्गिक MED. n. 217.

सौगतिक m. a Buddha mendicant; the mendicant Brahman; doubt, unbelief, scepticism WILSON nach ÇABDĀRTHAK. an atheist, an unbeliever ohne Angabe einer Aut.

सौगन्ध (von 1. सुगन्ध) 1) m. eine best. Mischlingskaste (Händler mit Wohlgerüchen) MBu. 13, 2584. — 2) n. ein best. wohlriechendes Gras, = कृष्ण ÇABDAR. im ÇKDr.

सौगन्धिक n. eine blaue Wasserrose DHANV. 4, 121.

सौगन्धिक (von 1. सुगन्ध) 1) adj. wohlriechend: पुष्पाणि MBu. 3, 1757. 11391. मात्य R. 1, 9, 15 (17 GORR.). — 2) m. a) ein Händler mit Wohlgerüchen H. an. 4, 41. MED. k. 222. — b) ein Schwächling, der durch den Geruch der Geschlechtstheile zur Begattung gereizt werden muss, Suçr. 1, 318, 10. — c) Bez. best. Eingeweidewürmer KĀRAKA 3, 7. — d) Schwefel AK. 2, 9, 103. H. 1058. H. an. (hier n.). MED. RĪGĀN. 13, 72. PĀNĒAV. BR. 24, 13, 4. सौगन्धिककुरुविन्दस्फटिकेभ्यः पद्मरागसंभूतः VARĀH. BRH. S. 82, 1. — e) N. pr. eines Berges Verz. d. Oxf. H. 76, b, 10. — 3) n. a) die weisse Wasserlilie AK. 1, 2, 3, 35. H. 1165. H. an. MED. HALĀJ. 3, 59. MBu. 1, 453. पद्म° adj. 3, 2533. 11072. 12041. 4, 1013. 2292. HARIV. 9001. R. 3, 79, 26. 44. Suçr. 1, 141, 21. 2, 474, 2. VARĀH. BRH. S. 29, 10. BHAG. P. 8, 13, 18. 9, 6, 45. 10, 38, 17. eine blaue Wasserrose RĪGĀN. 10, 202. — b) ein best. wohlriechendes Gras, = कृष्ण AK. 2, 4, 5. 32. H. 1191. H. an. MED. — c) eine Art Ocimum (गर्दभपुष्प, खर° nach dem Comm.) Suçr. 1, 41, 10. — d) Rubin H. an. MED. VARĀH. BRH. S. 80, 5. — e) N. pr. eines Waldes BHAG. P. 4, 6, 23. 28. — Vgl. रक्त°.

सौगन्धिकवन n. 1) ein Wald d. i. eine dichte Gruppe von weissen Wasserlilien MBu. 2, 390. — 2) N. pr. eines Wallfahrtsortes MBu. 3, 7082. 11286. 5, 3832. Verz. d. Oxf. H. 66, a, 3.

सौगन्धिकवस्त्र (von सौगन्धिक) adj. mit weissen Wasserlilien versehen: पद्म° (das Suffix gehört zu beiden Wörtern) MBu. 3, 11418. कैम° 2, 88.

सौगन्धिकाहरण (सौगन्धिक + घ्रा°) n. das Herbeiholen von weissen Wasserlilien in den Unterschrr. von MBu. 3, 131. fgg. Titel eines Schauspiels SĀH. D. 192, 12.

सौगन्ध्य (von 2. सुगन्ध) n. das Wohlriechendsein, Wohlgeruch MBu. 1, 2409. Suçr. 1, 218, 4. 2, 46, 1. Spr. (II) 2133. 4336. KATHĀS. 93, 60. BHAG. P. 4, 9, 12. 5, 3, 33. 7, 13, 70. PĀNĒAR. 1, 6, 39. 7, 5. — Vgl. त्रि°.

सौचक्यं n. nom. abstr. von सूचक gaṇa पुरेक्षितादि zu P. 5, 1, 128.

सौचि m. = सौचिक ÇABDAR. im ÇKDr.

सौचिक (von सूचि Nadel) m. Schneider AK. 2, 10, 6. H. 910. HALĀJ. 2, 435. KULL. zu M. 4, 214. कैवर्तस्य च कन्यायां शौण्डिकदेव सौचिकः PARĀCARAPADDHATI im ÇKDr. unter वरूड und शौचिक.